

Να μην ξεχάσω ... η Ενορία μου με καλεί.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ ΗΛΙΟΥΠΟΛΕΩΣ

Έτος 8^ο Φύλλο 36 Κυριακή Αγίων Πατέρων 5 Ιουνίου 2011

Υπεύθυνος Πρεσβύτερος Σεραφεΐμ Δημητρίου, Αρχιμανδρίτης
Λιγενή 20 & Αλ. Παναγούλη - τηλ. 210 9711 531 & 6977 707 404

Το φυλλάδιο μας ηλεκτρονικά, διαβάστε το στην ιστοσελίδα της Ενορίας μας www.agmarina.gr ή

στο ηλεκτρονικό βιβλίο προσώπων (facebook) σελίδα **Agia Marina Ilioupolis** ή ζητήστε να το αποστέλλουμε κάθε Κυριακή με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο (email), από agmarinailioupolis@gmail.com

Ο Ναός μας παραμένει ανοιχτός από 7:30 το πρωί μέχρι 20:00 το βράδυ. Το γραφείο του Ναού λειτουργεί 9:30-11:30 & 18:30-19:30.

Για κάθε διοικητική πράξη (πιστοποιητικά, άδειες γάμου), παρακαλούμε να ορίζετε συγκεκριμένη ώρα συνάντησης με τον εφημέριο.

ΛΑΤΡΕΥΤΙΚΗ ΖΩΗ

Εφημέριος Εβδομάδος: π. Ιωάννης Μεταξάς

Πρόγραμμα ακολουθιών εβδομάδος

Καθημερινά ΟΡΘΡΟΣ, στις 8:30π.μ. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ, στις 7:00μ.μ.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΚΑΙ ΦΟΙΤΗΤΩΝ.

Όλο τον Ιούνιο κάθε Δευτέρα στις 19:00 θα ψάλετε ο Κανών εις τον Ιησού και καθημερινά μετά τις ακολουθίες του Όρθρου και του Εσπερινού, θα γίνεται δέηση υπέρ ενισχύσεως των εξεταζομένων μαθητών και φοιτητών.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ Αγίας Μαρίνης κάθε Τετάρτη στις 7:00μ.μ.

Αυτή την Παρασκευή δεν θα γίνει Παράκληση του Αγίου Νεκταρίου, αφού θα γίνει την ίδια ώρα το τρισάγιο των κεκοιμημένων. Θα γίνει όμως μετά στον Άγιο Νεκτάριο, η ομιλία του π. Ιωάννη.

ΑΠΟΔΕΙΠΝΟ & ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ κάθε Τετάρτη 9:00μ.μ.

ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΗ ΙΕΡΩΝ ΛΕΙΨΑΝΩΝ κάθε Τετάρτη 7:00π.μ. – 9:00μ.μ.

ΤΡΙΣΑΓΙΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΚΕΚΟΙΜΗΜΕΝΟΥΣ την Παρασκευή 10/6, 6:30 μ.μ.

Όρθρος και ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ από τις 7:30 π.μ.

Τετάρτη 8/6 Ανακομιδή λειψάνων Θεοδώρου Στρατηλάτου.

Ψυχοσάββατο 11/6 Παναγίας Άξιον Εστί, Βαρθολομαίου και Βαρνάβα, Λουκά Συμφερουπόλεως Θα ακολουθήσει μνημόσυνο υπέρ πάντων των κεκοιμημένων.

Κυριακή Πεντηκοστής, 12/6 Θεία Λειτουργία 6:30–9:30 Θα τελεσθεί μόνο μία Θεία Λειτουργία στο Ναό Αγίας Μαρίνης και θα ακολουθήσει ο Εσπερινός της Γονυκλισίας 9:30–10:30.

Σήμερα και τις Κυριακές 19/6 και 26/6 θα τελεσθεί Β΄ Λειτουργία

Επόμενες Αγρυπνίες 13/6 του νέου Σέρβου Οσίου Ιουστίνου Πόποβιτς, 16 Ιουλίου, Αγ. Μαρίνης.

Ανάπαυσον Κύριε ... σήμερα προσευχόμαστε 9:15π.μ. και 10:50π.μ. για την ανάπαυση του Αρχιεπισκόπου Αθηνών Χρυσόστομου του Β΄, και του αδελφού μας Χρήστου Μανσούρη 9:45π.μ.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

- **ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ** Τετάρτη 7:30 μ.μ.
- **ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΣΥΝΑΞΗ ΜΕΛΕΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ** Παρασκευή 7μ.μ.
- **ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΝΕΩΝ** στις 5/6 στις 20:00.
- **ΦΙΛΙΚΟΙ ΚΥΚΛΟΙ ΜΕΛΕΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ** Δευτέρα και Τρίτη απόγευμα
- **ΠΡΟΣΚΗΝΥΜΑΤΙΚΕΣ ΕΚΔΡΟΜΕΣ Απογευματινή εκδρομή στον Ναό Αγίας Τριάδος Αφιδνών**, Κυριακή 12 Ιουνίου, όπου θα μετέχουμε του Εσπερινού. Τιμή 12 ευρώ Αναχώρηση ώρα 16:00
- Ημερήσια εκδρομή στην Αίγινα**, Δευτέρα 20 Ιουνίου τιμή 30 ευρώ
Υπεύθυνος η Επίτροπος κα Τούλα Κατζουράκη 210 9757183

Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος Χρυσόστομος ο Β΄ Χατζησταύρου

Γεννήθηκε στο Αϊδίνο της Μικράς Ασίας το 1880.

χειροτονήθηκε διάκονος το 1902 από τον Μητροπολίτη Δράμας και στη συνέχεια Εθνομάρτυρα Μητροπολίτη Σμύρνης, Χρυσόστομο Καλαφάτη. Ως αρχιδιάκονος του Μητροπολίτη Χρυσόστομου, στη Δράμα, έπαιξε αποφασιστικό ρόλο στον ξεσηκωμό της Ανατολικής Μακεδονίας. Μετά το θάνατο του Παύλου Μελά, ανέλαβε μυστικές επαφές με την Αθήνα, για τη δημιουργία της τοπικής Επιτροπής Αμύνης και την οργάνωση ένοπλης δράσης. Για τη δράση του αυτή καταδικάστηκε, ερήμην, σε φυλάκιση 4 ετών από το Τουρκικό Στρατοδικείο Θεσσαλονίκης. Φυγαδεύτηκε με τη βοήθεια του Πατριαρχείου, και ακολούθησε μεταπτυχιακές σπουδές στη Λοζάννη απ' όπου επανήλθε το 1908, μετά την επανάσταση των Νεοτούρκων και τη γενική αμνηστία.

Χειροτονήθηκε το 1910 επίσκοπος Τράλλων με το όνομα Χρυσόστομος και παρέμεινε στη Σμύρνη, όπου είχε φιλανθρωπική και ποιμαντική δράση. Εξέδωσε το περιοδικό «Ιερός Πολύκαρπος» που έμεινε στην ιστορία του εκκλησιαστικού τύπου.

Εξελέγη Μητροπολίτης Φιλαδελφείας, περιοχής όπου κυριαρχούσε ο Τουρκικός Εθνικισμός και όπου οι Έλληνες, Χριστιανοί Ορθόδοξοι, μιλούσαν τουρκικά. Με στόχο τη διατήρηση της ελληνικότητας των κατοίκων ίδρυσε, υπό συνθήκες διωγμών, οικότροφείο για Έλληνες μαθητές όλων των βαθμίδων για το οποίο κατήρτισε, σε συνεργασία με τους δασκάλους, αναλυτικά προγράμματα. Εξέδωσε το περιοδικό «Ο Άγγελος της Φιλαδέλφειας».

Στην αρχή του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, όταν, για να αλλοιώσουν την κατανομή των πληθυσμών, οι Τούρκοι μετέφεραν στην ενδοχώρα Έλληνες των παραλίων υπό συνθήκες διωγμού, παρενέβη απειλώντας να καταγγείλει τις τουρκικές ωμότητες στην Δύση. Καταδικάστηκε από τους Τούρκους ερήμην εις θάνατον, με κατασκευασμένες κατηγορίες. Η εκτέλεση της ποινής απειράπη με παρέμβαση των Μεγάλων Δυνάμεων. Εκλήθη συνοδικός στην Κωνσταντινούπολη από τον Πατριάρχη Γερμανό Ε' και ως πρόεδρος της Επιτροπής Αποκατάστασης, περιόδευσε σε Θράκη και Μικρά Ασία, κατέγραψε την έκταση των διωγμών κι έκανε διαβήματα προς την Ελληνική κυβέρνηση. Εξέδωσε το επιστημονικό θεολογικό περιοδικό «Νέος Ποιμήν».

Κατά την Ελληνική προέλαση, το 1919, μεσολάβησε στον Ύπατο Αρμοστή Στεργιάδη υπέρ των αμάχων Τούρκων αλλά και των εμπλεκομένων στους διωγμούς πασάδων, παρά τις σφαγές των Ελλήνων του Αϊδινίου, μεταξύ των οποίων και η άμεση οικογένειά του. Μετά την ανάκτηση του Αϊδινίου από τους Έλληνες, ως τοποτηρητής της εκεί Μητροπόλεως, αγωνίστηκε για την ανασυγκρότηση της πόλης κι οργάνωσε τους αμάχους που με δικό του επιτελικό σχέδιο, απέκρουσαν επί τρία ημερονύχτια επίθεση Τσετών. Για τη δράση του αυτή, του απενεμήθη ο Πολεμικός Σταυρός Γ' τάξεως, με πρόταση της Ι' Μεραρχίας.

Εκλέγεται Μητροπολίτης Εφέσου το 1922 Διαβλέποντας τον κίνδυνο από τον κάματο του Ελληνικού στρατού και τις δραστηριότητες του Κεμάλ, άρχισε να εξοπλίζει τους αμάχους. Τον πρόλαβε δυστυχώς η υποχώρηση του Ελληνικού Στρατού. Συνεργάστηκε με το Μητροπολίτη Σμύρνης στην περιθάλψη προσφύγων που συνέρεαν από παντού και βρισκόταν μαζί του όταν τον παρέλαβε η άμαξα του Νουρεντίν που τον οδήγησε στη σφαγή. Ενώ η Σμύρνη καιγόταν, έφθασε κυνηγημένος στο σπίτι του Άγγλου Ναυάρχου και τον έπεισε να διαθέσει πλοία για την απομάκρυνση των αμάχων, παρά τις αντίθετες εντολές που είχε άνωθεν. Επιβίβασε τους μισούς από τους Έλληνες ιερείς κι επέστρεψε να παραλάβει τους υπολοίπους, αλλά τους βρήκε σκοτωμένους.

Μετά τη Τουκρασιακή Καταστροφή (1922-1924) ως Αποκρισάριος του Πατριαρχείου στην Αθήνα αγωνίστηκε για την περιθάλψη των προσφύγων. Με εντολή της Ελληνικής Κυβέρνησης συνέταξε έκθεση για τις τουρκικές ωμότητες, την οποία χρησιμοποίησε ο Βενιζέλος για να ανατρέψει τους ισχυρισμούς των Τούρκων ότι δε βιαιοπράγησαν. Του προτάθηκε η μητρόπολη της υπό Ιταλική κατοχή Ρόδου, αλλά αρνήθηκε λόγω των απαράδεκτων όρων των Ιταλών. Ανέλαβε για λίγο τη Μητρόπολη Βεροίας-Ναούσης, όπου είχε πολύπλευρη δράση. Μετετέθη στην νεοσύστατη Μητρόπολη Φιλίππων και Νεαπόλεως. Ο λαός της Καβάλας, ανάμεσά τους παλαιοί του σύντροφοι Μακεδονομάχοι, τον υποδέχτηκε με ενθουσιασμό. Στην περιοχή βρισκόταν 45000 πρόσφυγες που για την περιθάλψη τους κινητοποίησε ιδρύματα κι οργανισμούς. Ίδρυσε τη Χριστιανική Εστία όπου οργάνωσε ένα ενεργό μορφωτικό κέντρο, με αιθουσές διαλέξεων, βιβλιοθήκη, σύγχρονα εποπτικά μέσα, σχολή ιεροψαλτών κλπ. Έκανε ομιλίες και κάλεσε διακεκριμένους επιστήμονες για διαλέξεις. Έχτισε ναούς, σχολεία, οικότροφεία γηροκομεία ενώ παράλληλα ασχολήθηκε με τη συγγραφή επιστημονικών έργων κι εξέδωσε το περιοδικό «Ο Απόστολος Παύλος».

Κατά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο πρωτοστάτησε στην ενίσχυση του μετώπου και οργάνωσε στα μετόπισθεν τάγματα εθελοντών. Το «Παράρτημα Πληροφοριών και Διευκολύνσεων» της Μητρόπολης βοήθησε οικογένειες στρατευμένων. Περιόδευσε σε χωριά και μονάδες στρατού που ξεκινούσαν για το μέτωπο και παρενέβη για την σωτηρία νεαρών στρατιωτών από το εκτελεστικό απόσπασμα. Ως πρόεδρος του Ερυθρού Σταυρού Καβάλας, είχε φροντίσει εγκαίρως για την εκπαίδευση εθελοντριών που πλαισίωσαν πολεμικά νοσοκομεία.

Μετά τη γερμανική κατάκτηση ήρθαν στη Μακεδονία παλαιοί Κομιτατζήδες που υπό καθεστώς τρομοκρατίας υπήγαγαν τις περιοχές σε Βουλγαρικές Μητροπόλεις. Στην Καβάλα τοποθετήθηκε Βούλγαρος αρχιερατικός επίτροπος. Ό,τι θύμιζε Ελληνική διοίκηση καταστράφηκε. Από την Αθήνα βοήθησε τους ιερείς του και φρόντισε για το σταμάτημα της βίαιης αλλαγής της υπηκοότητας του πληθυσμού. Μειχίσε στη σύνοδο που επανέφερε τον εξόριστο Αρχιεπίσκοπο Δαμασκηνό και συχνά χρησιμοποιήθηκε λόγω της γλωσσομάθειας και της διπλωματικής του εμπειρίας, σε επιτυχείς αποστολές προς τις αρχές κατοχής. Διετέλεσε πρόεδρος της Εθνικής Οργάνωση Χριστιανικής Αλληλεγγύης (ΕΟΧΑ), με πρωταγωνιστές εθελοντές, 2000 μόνο στην Αθήνα, που βοήθησαν απόρους, φυλακισμένους και πεινασμένα παιδιά. Βοήθησε ενεργά τις αντιστασιακές οργανώσεις. Ειδοποιημένος από ανώνυμο τηλεφώνημα για επικείμενη έρευνα της Γκεστάπο, πρόφθασε να κρύψει τα ενοχοποιητικά στοιχεία αλλά έμεινε έκτοτε υπό συνεχή παρακολούθηση.

Με την απελευθέρωση επέστρεψε στην Μητρόπολή του, όπου βρήκε τα πάντα λεηλατημένα. Τη Χριστιανική Εστία εντελώς κατεστραμμένη, ιερείς διωγμένους και κάποιους νεκρούς. Ξανάχτισε και ενθάρρυνε. Η Μητρόπολη ήταν ανοιχτή για όλους. Στη Μητρόπολη Φιλίππων & Νεαπόλεως προσαρτήθηκε, το 1953, η Θάσος. Με ενέργειές του καλύφθηκαν τα κενά της κατοχής σε ιερείς και χτίστηκαν κατοικίες για τους εφημέριους δίπλα στους ναούς. Χτίστηκε επίσης το μοναστήρι του Αγίου Σίλα. Στις ενορίες οργανώθηκαν ευκίνητες δραστηριότητες ομάδες, οι Αδελφότητες. Μία από αυτές ενήργησε να χτιστεί παρεκκλήσιο στις φυλακές Καβάλας και βοήθησε τους αποφυλακισμένους. Κάλυπταν τα έξοδα απόρων επιτόκων, ενώ αδελφές του Ερυθρού Σταυρού περιέθαλπαν γέροντες.

Οργάνωσε στην Καβάλα συλλαλητήριο για την Κύπρο όπου εκφώνησε ενθουσιώδη λόγο. Στην ΙΓ' σύνοδο της Ιεραρχίας έκανε εισήγηση για την Οικουμενική Κίνηση και για τους Ρόταρυ. Το 1960, με πρωτοβουλία εκπροσώπων του λαού, εορτάστηκαν στην Καβάλα τα 50 χρόνια Αρχιεροσύνης του. Παρευρέθηκαν εκπρόσωποι Ορθοδόξων Εκκλησιών, Μητροπολίτες, Υπουργοί, Βουλευτές, πλήθος κόσμου. Του απενεμήθησαν μετάλλια και παράσημα. Ο Δήμος ονόμασε μία λεωφόρο «Μητροπολίτου Χρυσοστόμου».

Προήδρευσε στην Α' Πανορθόδοξη Συνάντηση της Ρόδου για τον καθορισμό των θεμάτων της Μεγάλης Συνόδου της Εκκλησίας λόγω της πλούσιας διεθνούς εμπειρίας του (Οικουμενικό Πατριαρχείο 1918, Αλεξάνδρεια 1928, Φανάρι 1959, Μόσχα, Βουλγαρία, Βελιγράδι, Ελσίνκι).

Εξελέγη παμψηφεί Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος (1962-1968) από τη Σύνοδο της Ιεραρχίας, μετά τον θάνατο του Αρχιεπισκόπου Θεοκλήτου και την παραίτηση του διαδόχου του, Αρχιεπισκόπου Ιακώβου

Το αρχιεπισκοπικό του έργο υπήρξε πολύπλευρο, παρότι η πολιτική κρίση εμπόδιζε την ολοκλήρωση του. Ενήργησε για θέσπιση Νέου Καταστατικού Χάρτη, ενεργοποίηση εκκλησιαστικών οργανισμών, δραστηριοποίηση της Ιεράς Συνόδου σε διάφορα θέματα και για την εκλογή μητροπολιτών, σε κενές για πολύ Μητροπόλεις. Για τους εφημέριους αγωνίστηκε για βελτίωση μισθών και εξασφάλιση υγειονομικής περιθάλψης. Χώρισε την Αρχιεπισκοπή σε τομείς, με επικεφαλής βοηθούς Επισκόπους. Μεριμνήσε για την τήρηση λειτουργικής τάξης και παράδοσης, την επαναφορά της βυζαντινής μουσικής στις ακολουθίες, για το Φιλανθρωπικό έργο με επισκέψεις σε φυλακές και ιδρύματα. Κατά τον εορτασμό της Χιλιετηρίδας του Αγίου Όρους μερίμνησε για την μεταφορά στην Αθήνα της Εικόνας «Άξιον Εστί» και του Τιμίου Ξύλου. Διαφώνησε με τον Πατριάρχη Αθηνάγορα για την εσπευσμένη και χωρίς προηγούμενη συνεννόηση με την Ελληνική Εκκλησία αποστολή παρατηρητών στην Β' Σύνοδο του Βατικανού.

Το 1967 εκδιώχθηκε πραξικοπηματικά από τη Στρατιωτική Κυβέρνηση της 21ης Απριλίου και εξαναγκάστηκε να παραμείνει στο Νοσοκομείο του Ερυθρού Σταυρού για περισσότερο από ένα μήνα, χωρίς να είναι ασθενής. Στο διάστημα αυτό νομοθετήθηκε όριο ηλικίας και κηρύχθηκε, ζώντας του Αρχιεπισκόπου και χωρίς αυτός να παραιτηθεί, ο Θρόνος εν Χηρεία. Ο Αρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος, ιδιώτευσε έκτοτε μέχρι τον θάνατό του ως Πρώην Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος